

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA PREVENTIVA
EFECTUADA A LA PLAÇA DE LA LLANA, 8-10, CORDERS, 1,
BARCELONA

Data de la intervenció: 26 al 29 de Febrer de 2008

Codi MUHBA: 031/08

Direcció: Cristina Sayos
Barcelona, 26 Novembre 2010

ÍNDEX

1. MOTIVACIONS DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA
2. METODOLOGIA
3. FITXA TÈCNICA
4. SITUACIÓ GEOGRÀFICA I HISTÒRICA
5. ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS
6. TREBALL REALITZAT
7. CONCLUSIÓ
8. BIBLIOGRAFIA
9. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

ANNEX

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA

1. MOTIVACIONS DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA

La intervenció arqueològica preventiva de la qual tracta la present memòria, s'ha dut a terme arrel de la necessitat per part de l'empresa **FECSA-ENDESA** de realitzar una canalització en rasa de la línia subterrània de la xarxa de Baixa Tensió a la Plaça de la Llana, 8-10, Corders, 1, de Barcelona.

L'obra respon al número de llicència FECZE0232983-1 i ha estat realitzada per l'empresa REDES BCN UTE.

Donat que aquest indret s'inclou en una zona d'interès arqueològic, es va creure oportuna la necessitat d'intervenir-hi arqueològicament, realitzant-se un Projecte (codi MUHBA 031/08) coordinat pel Museu d'Història de Barcelona, de l'Ajuntament de Barcelona, i encarregant-se de l'execució arqueològica a l'empresa **ATICS, S.L.** La direcció tècnica ha estat assumida per l'arqueòloga **Cristina Sayos**, i ha comptat amb la supervisió del Servei d'Arqueologia del Museu d'Història de Barcelona.

El treball arqueològic, s'ha retardat per qüestions alienes a l'arqueologia i ha estat realitzat del 3 al 7 de Març del 2008.

2. METODOLOGIA

La metodologia emprada, sistemàtica i adequada s'inspira en el mètode de registre utilitzat per E.C. Harris (Harris, 1991).

El mètode de registre estratigràfic s'ha fonamentat en l'ús d'un registre codificat (Unitats Estratigràfiques) de tradició anglosaxona, realitzant-se plantes parcials acotades en tots els nivells físics extrets i la documentació fotogràfica pertinent.

Paral·lelament a aquesta tasca s'ha configurat la documentació planimètrica general (escala 1:20), topogràfica i fotogràfica del jaciment.

En el cas de trobar-se material arqueològic es codificaria segons els següents criteris, **031** (Sigles de la intervenció arqueològica) – **08** (any del permís) – **nº de UE** (Unitat Estratigràfica) – **nº inventari** (Número de diferenciació de les peces més significatives).

3. FITXA

NOM DE LA INTERVENCIÓ	Plaça de la Llana 8-10, Corders, 1
UBICACIÓ	Districte de Ciutat Vella, Barcelona
COORDENADES UTM Fus31N amb Datum ED50 (UB/ITC)	X: 431479 m. Y: 458203 m. Z: 6'8 m. s. n. m.
CONTEXT	Zona urbana
TIPUS D'INTERVENCIÓ	Preventiva terrestre
CLASSE D'ACTIVITAT	Control i excavació
DATES D'INTERVENCIÓ	26 al 29 de Febrer de 2008
PROMOTOR	FECSA-ENDESA
EQUIP TÈCNIC	Direcció: Cristina Sayos

4. SITUACIÓ GEOGRÀFICA I HISTÒRICA

Com ja hem dit a l'apartat anterior, la intervenció arqueològica s'ha realitzat a la Plaça de la Llana, 8-10, Corders, 1, al districte de Ciutat Vella de Barcelona.

La ciutat de Barcelona es troba dins d'un terme municipal que s'estén a la costa de la mar Mediterrània en una plana d'uns 5 km d'amplària (l'extensió total del terme és de 91,41 km²), limitada al NW per la serra de Collserola, entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besòs. La seva funció capital ha estat sens dubte afavorida per la situació geogràfica d'aquesta plana, on conflueixen els dos grans eixos de comunicació que travessen en direcció Nord-Sud la Catalunya central (el Llobregat i l'eix dels rius Besòs-Congost-Ter) i que accedeixen a la ciutat a través del congost de Martorell el primer i del coll de Finestrelles, sota el turó de Montcada, el segon.

La falla, originada al moment de la fractura del Massís Catalana-Balear, dibuixà el que, a grans trets, havia de ser la costa catalana. Per això, el pla inclinat del peu de Collserola és de basament paleozoic i d'estructura tabular, havent estat afectat per tots els moviments orogènics alpins. En el miocè i el pliocè, damunt del sòcol paleozoic se sedimentaren dipòsits marins, dels quals són testimonis el seguit de turons suara anomenats. El Pla, que des de Collserola va baixant suaument i d'una manera regular, en el punt de contacte entre la Ciutat Vella i l'Eixample, es produeix una ruptura de continuïtat amb la presència d'un salt o esglaó d'uns vint metres, clarament visible en la morfologia urbana. Aquest tall va ser aprofitat per la defensa, recolzant-hi les muralles, o per a l'economia, instal·lant a les Moles diversos molins aprofitant el sallent. De l'esglaó cap a mar ja no hi ha sòcol de llicorella ni de granit, sinó un mantell al·luvial format per les aportacions de les rieres, dels torrents, dels deltes dels rius veïnals i el corrent litoral.

Aixa doncs, el Pla es pot dividir en tres sectors: El *Pla inclinat*, els *turons arran de mar*, i el *pla de baix*, que correspondria a la zona compresa entre l'esglaó i el mar. En aquest sector hi dominen materials al·luvials més fins aportats per rieres, torrents i les aigües d'escorrentiu que baixen de la serra i, també, dels corrents marins.

Fins la segona meitat del s. XIX la població barcelonina es va concentrà a l'anomenat *Casc Antic*, zona amb gran tradició històrica on l'assentament de l'home es remunta fins a la mateixa prehistòria, amb un neolític cardial que es va assentar a la zona de Sant Pau del Camp; la ciutat romana es troba en el centre del casc antic i de l'època medieval i moderna molts edificis encara resten en peu. Barcelona, va sorgir de l'expansió medieval com una ciutat que havia arribat als seus límits espacials i que es disposava a ordenar el seu teixit urbà i social.

Les muralles del s. XIII havien resguardat les *viles noves* creades fora del recinte romà i a partir del s. XV Barcelona va protegir amb un tercer tram de muralla els camps de cultiu del raval.

A l'interior del nou perfil urbà, quan la cort s'havia allunyat de les seves portes i el Mediterrani es feia petit davant el comerç atlàntic, la Barcelona consolidada va erigir la ciutat gòtica al voltant de l'estructurat centre geomètric i polític de la Plaça Sant Jaume, mentre apareixia amb força la ciutat artesanal als voltants de Santa maria del Mar que convertiria a la Barcelona de l'època en una ciutat de mercaders, navegants, comerciants i professionals. Es tractava doncs d'una ciutat participativa, corporativa i selectiva. Era la Barcelona dels gremis.

La Plaça Sant Jaume es troba al cim del *mont Tàber*, geològicament és un paleorelleu exhumat en retrocedir gradualment el "graó barceloní"; sobre aquest turó s'ubicà la ciutat romana en època d'August.

Respon a la probable ubicació de l'antic *forum* de la ciutat romana, a la intersecció entre els dos eixos de la ciutat, el *Decumanus* i el *Cardo Maximus*, aquest últim es troba a l'actual carrer Llibreteria i al carrer del Call.

És en la segona meitat del segle XIII quan s'inicià una forta evolució urbana, que contrastava amb les èpoques precedents: millores en les vies, grans construccions públiques, monumentals edificis, detalls artístics, creixement dels suburbis, instal·lació de nous serveis urbans.

S'imposà estudiar les conduccions subterrànies de les aigües pluvials. Barcelona conservava les velles cloaques romanes. Les aigües del mont Tàber sortien a la platja, al peu de l'antiga porta del Regomir, allà on, al 1310, els fusters hi treballaven en els *porxes* de la mar.

La generació coetània del rei Jaume I, donà un bon avenç a Barcelona, al convertir en gran claveguera l'areny del Merdançar. Aquesta riera, en el seu començament, seguia una línia recta vers la mar, passant pels llocs avui dits riera de Sant Joan, carrer de l'Oli i Mirallers.

El creixement de la Vilanova de Santa Maria o de la Mar, va fer néixer la idea de desviar-la, creient que al segle XII, es va portar pels actuals carrers d'En Boquer i dels Assaonadors, les seves aigües a unir-se amb les del Rec Comtal, en l'actual unió dels carrers Assaonadors i de la Princesa.

En la primera meitat del segle XIII, es va convertir en claveguera el Merdançar, des de la riera de Sant Joan a la **Plaça de la Llana**. Cinc propietaris, al 1257, prosseguiren aquesta millora, continuant la claveguera, enfront de la gran propietat d'En Pere Boquer (avui carrer d'*En Boquer*) i vers la capella de Marcús, fins el carrer que anava al Biforn o Born, això és, el carrer de Montcada.

Al 1265, una autorització reial donada a Pons de Rovira li permetia fer el corral damunt mateix de la Cloaca del Merdançar. Aquesta mostra la continuació de la pròpia claveguera, enfront del carrer d'en Boquer, a l'altre cantó del carrer de Montcada.

Aquells corrals i horts actualment són cases, el que vol dir que la claveguera del Merdançar, en el carrer dels Assaonadors, passa en alguns trams per sota de les cases.

Es conserva en tota la seva integritat les seves voltes fetes de pedra picada.

Amb la canalització del Merdançar es van eixugar uns estanys propers a Santa Maria, que subsistien entorn de dita riera, i del Rec Comtal, al 1244. Recordat actualment pel nom que porta el carrer Pou de l'Estany.

L'any 1285 es parlà d'una nova claveguera anomenada d'*En Guillem de Lacera*, les seves aigües anaven a la riera, que s'entén que era el Merdançar. En Bonanat Sabater va obtenir l'autorització per llençar-hi les dels banys vells de la seva propietat, passant pel carrer de Montcada. Aquests banys figuren desapareguts al segle XVI.

Segurament el carrer *de la Claveguera* denota l'existència d'una altre vella cloaca en aquella part de Barcelona.

A la gran claveguera del Merdançar li donaren el nom de *Claveguera Major*. Al 1406 es va baixar el nivell del Rec Comtal per facilitar l'entrada a dita claveguera. La comoditat de tenir tan bona sortida d'aigües, va fer que en les vores de la *Claveguera Major*, hi establissin les seves indústries blanquers i assaonadors, com ho prova encara els dos carrers així anomenats.

Durant els segles XIV i XV, el Rec Comtal, al passar per dintre de la Ciutat, hi prestà servei de col·lector, i va servir com a desguàs d'altres clavegueres que a ell s'encaminaren.

L'antic areny es va anar cobrint i transformant, conservant-se avui amb molta integritat, a despit de les construccions alçades al damunt seu.

5. ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS

Tenint en compte la notable quantitat d'excavacions arqueològiques que s'han portat a terme a l'àrea, citarem únicament aquelles que considerem més rellevants per l'interès de les restes exhumades o bé per la proximitat (tant temporal com espacial) a la intervenció efectuada.

Farem esment en primer lloc a la intervenció portada a terme a l'avinguda de Francesc Cambó (1984-1985). La intervenció va consistir en una sèrie de sondejos per tal de determinar la viabilitat o no de construir un aparcament subterrani sota l'avinguda. Concretament, es va documentar l'ocupació de la zona per una necròpolis de tombes d'inhumació durant el baix imperi, fins a una data desconeguda, però probablement anterior al segle X. A partir d'aquí, no aparegueren testimonis d'una ocupació continuada de l'àrea fins a la baixa edat mitjana, moment a partir del qual es té constància d'habitació de la zona fins a l'actualitat.¹

Amb motiu d'unes feines de rebaixos i moviments de terres al carrer Fonollar, núm. 13, l'any 1998 s'hi va portar a terme una intervenció de control arqueològic. Al sud del solar es va realitzar un sondeig manual en què es documentaren diferents fases d'ocupació (un estrat i una possible sitja romana; dos murs i uns nivells medievals que amortitzaven un retall del segle XIV; i, finalment, diverses estructures modernes). En la zona del nord del solar, que ja es va trobar rebaixada, es van localitzar estructures i nivells

¹ GRANADOS, 1989.

d'època romana, inclosos un enterrament de *tegulae* a doble vessant i les restes d'un possible forn.²

La troballa d'aquest enterrament romà va generar una excavació arqueològica l'any següent. En aquesta nova intervenció es van documentar diversos moments d'ocupació d'època romana tardana (un nivell de terraplenament de la segona meitat del segle IV d. C., una necròpolis posterior a aquest terraplenament, una anivellació del terreny que amortitzava la zona com a necròpolis i un gran retall, potser per extreure argila), així com un pou baixmedieval i un nivell de terraplenament del segle XVIII.³

Després d'haver-hi efectuat sondejos a finals de 1997 i principis de 1998, l'any 1999 es va iniciar l'excavació del solar de l'antic mercat de Santa Caterina, motivada per les obres de remodelació de l'edifici del mercat. L'extensa intervenció arqueològica, que va proporcionar gran quantitat d'informació, va permetre establir set fases històriques bàsiques: ocupació del bronze inicial, centre productor ceràmic de l'època altimperial romana, necròpolis tardoromana, ocupació altmedieval, primeres fases d'urbanització medieval, convent de Predicadors de Santa Caterina i, finalment, mercat de Santa Caterina.⁴

Durant l'any 2001, es va portar a terme una intervenció al núm. 5 del carrer d'en Boquer, a causa d'unes obres a la finca que comportaven rebaixos de terra. Es va documentar un mur anterior al

² PIERA, [1998 o posterior].

³ FÀBREGAS, 2002.

⁴ HUERTAS i MORER, 1999; AGUELO, HUERTAS i PUIG, 2005, pàg. 12.

segle XV (potser de perímetre d'una propietat) i diverses comparticions i reordinacions de la finca d'època moderna.⁵

La construcció d'un edifici d'habitatges va generar l'excavació en extensió, durant l'any 2003, del solar núm. 2-4 de la plaça de Sant Agustí Vell, en què es documentaren gran quantitat d'estructures d'entre el segle XIV i el XX. La major part de les restes corresponien a un important complex industrial, que va tenir el seu màxim moment de producció entre els segles XIV i XVI. Destaquen cinc estructures de forn diferenciades, diverses cubetes de decantació i instal·lacions hidràuliques.⁶

Amb motiu de la rehabilitació de l'edifici, encarregada per a ubicar-hi la Fundació Subirachs, durant els anys 2003 i 2004 s'efectuà una intervenció al solar núm. 21 del carrer de la Princesa / núm. 8-12 del carrer Boquer. En el transcurs de l'excavació s'identificaren diverses estructures d'un taller de ceràmica d'entre el segle I i el IV d. C., inclòs un forn de planta circular, amb diverses amortitzacions i reformes; així mateix, es localitzaren pous i sitges d'època altmedieval i les restes de quatre edificis baixmedievals, que van ser objecte de modificacions al llarg del temps fins al segle XIX.⁷

L'any 2004, es va realitzar una excavació extensiva al solar núm. 39-41 del carrer dels Carders, on es localitzaren enterraments corresponents a una necròpolis tardoantiga, per sota d'un edifici medieval (segles XIII-XIV). Així mateix, es va documentar una gran reforma entre els segles XVII i XVIII i la construcció d'estructures

⁵ FLORENSA, 2002.

⁶ Excavació dirigida per Josep Font i Piqueras (MIRÓ, 2005, pàg. 137).

⁷ Excavació dirigida per Joan Casas i Blasi (MIRÓ, 2005, pàg. 138).

relacionades amb la producció, emmagatzematge i elaboració de líquids cap a la darrera del segle XVIII i principis del segle XIX.⁸

D'altra banda, durant l'any 2001⁹ i també durant el 2004¹⁰, es portaren a terme diverses intervencions a l'entorn del mercat de Santa Caterina i a l'avinguda Francesc Cambó (carrers d'en Giralt el Pellisser, de Colomines, de la Flor de Liri, de Sant Jacint, de les Freixures, de Semoleres i plaça de Santa Caterina). Les restes documentades en ambdues intervencions es poden resumir en quatre grans blocs. D'època tardoromana, es va documentar part de la necròpolis establerta en aquesta zona, així com retalls, que mostraren l'existència de certa activitat agrícola a l'indret. D'època altmedieval, van aparèixer un seguit d'estructures relacionades amb la formació d'un dels ravals de la ciutat. En aquest sentit, es va registrar una zona de producció artesanal, així com àrees residencials amb grans espais dedicats a l'horta i l'agricultura. Pel que fa a època baixmedieval, es van delimitar evidències de la trama urbana a la zona. Concretament, es localitzaren les restes corresponents a dos casals gòtics. En època moderna el parcel·lari va seguir, a grans trets, la morfologia i orientació d'èpoques precedents. Sí que es va produir, no obstant això, un procés de reparcel·lació i divisió dels grans casals medievals.

⁸ Excavació dirigida per Esteve Nadal i Roma (MIRÓ, 2005, pàg. 142).

⁹ BORDAS i TORRES, 2006.

¹⁰ ALCUBIERRE, CAMARASA, FERRER, HINOJO, MATAS, MEDINA, PIERA, ORRI, SÁNCHEZ i SUAU, 2005.

6. TREBALL REALITZAT

El dia 3 de Març de 2008 s'inicien els treballs per tal de dur a terme la canalització en rasa de la línia subterrània en xarxa a la Plaça de la Llana 8-10, Corders, 1, de la ciutat de Barcelona.

Segons el projecte d'obra presentat al MUHBA, es preveia l'obertura d'una rasa d'uns 31 metres de llargada, per 0,50 m d'amplada i 0'80 m de fondària.

Aquesta rasa s'ha denominat amb el núm. 100, mentre que les diferents UE documentades s'han anat numerant a partir del núm. 101, correlativament.

D'aquesta manera es va procedir a l'obertura del subsòl, amb martell pneumàtic, inicialment, i amb pic posteriorment. El primer nivell documentat (UE. 101) ha estat el paviment modern del carrer, format per lloses de formigó de 40x60x10 cm., a més de la seva preparació de formigó (UE 102), la potència de la qual oscil·lava uns 30 cm. Per sota d'aquest paviment es va documentar un nou estrat (UE 103), format per sauló barrejat amb material constructiu, que sol ser el sediment utilitzat habitualment per al farciment de les rases

realitzades per la instal·lació de serveis; tot aquest sediment es va anar traient de forma manual, amb pic i pala, i tenia una potència de 40 cm.

Un cop oberta la rasa, es va procedir a col·locar els cables de la línia subterrània, i es va tornar a tancar la rasa.

Així doncs, sense cap incidència a destacar, es van donar per acabats els treballs a que fa referència aquest informe el 7 de Març de 2008.

7. CONCLUSIÓ

El resultat de la intervenció a la Plaça de la Llana 8-10, Corders, 1, amb el codi MUHBA 031/08 constata la inexistència de restes arqueològiques a la zona afectada, i per tant podem parlar de resultats negatius.

L'estratigrafia que s'ha pogut documentar ha consistit en una seqüència contemporània formada per una capa de lloses de 10 cm que formen el paviment del carrer i que cobreix a una capa de preparació de formigó de 30 cm. Per sota d'aquesta capa de

formigó ha aparegut sauló barrejat amb argiles i material constructiu, que cobria serveis moderns (cables d'aigua, gas, electricitat), amb 40 cm de profunditat.

Afirmem que no s'ha observat l'existència de cap estructura o resta arqueològica de cap mena, i tampoc s'ha trobat cap tipus de material arqueològic.

L'escassa profunditat de les rases realitzades (amb un màxim de 80 cm), ha impedit documentar les cotes inferiors, per la qual cosa no es pot descartar que hi hagi restes arqueològiques per sota d'aquestes.

8. BIBLIOGRAFIA

- **AAVV.:** *QUARHIS 2*. Museu d'Història de la Ciutat de Barcelona. Barcelona 2006.
-
- AGUELO, Jordi; HUERTAS, Josefa; i PUIG, Ferran (2003): "El convent de Santa Caterina de Barcelona. L'aportació de l'arqueologia". A: *II Congrés d'arqueologia medieval i moderna a Catalunya. Actes*. Associació Catalana per a la Recerca en Arqueologia Medieval. Sant Cugat del Vallès. Pàg. 78-86.

- **CARRERAS CANDI, F.:** *Geografia General de Catalunya. Ciutat de Barcelona. 1916*
-
- **CASAS i BLASI, Joan:** Informe preliminar de la intervenció arqueològica al C/ Princesa, 21 i C/ Boquer, 8-12. Barcelona (Barcelonès). 2003. Servei d'Arqueologia. Generalitat de Catalunya. Inèdita. 2003.
-
- **CIRICI, A:** Barcelona pam a pam. Editorial Teide. Barcelona 1976.
-
- **DDAA:** *Els Barris de Barcelona. Volum 1. Ciutat Vella i l'Eixample.* Enciclopedia Catalana. Barcelona 1999.
-
- **FLORENSA i PUCHOL, Francesc X.:** Memòria del seguiment arqueològic al: "Carrer d'en Boquer, 5". (Barri de la Ribera, Barcelona). Servei d'Arqueologia. Generalitat de Catalunya. Inèdita. 2002
-
- **GRANADOS, Oriol (1989):** "Estructura urbana de la ciutat romana". A: Història de Barcelona. Volum 1. La ciutat antiga. Dirigit per Sobrequés i Callicó, Jaume. Enciclopèdia Catalana i Ajuntament de Barcelona. Barcelona. Pàg. 139-201.
-
- **GRIÑÓ, C.:** *Memòria de la intervenció arqueològica preventiva efectuada al carrer Bòria 1-23; Plaça de la Llana 1-10; Semoleres 1-13; Corders 1-13.* Barcelona 2004.
-
- **HARRIS, C.:** *Principios de estratigrafia: manual de excavación arqueológica.* Editorial Crítica. Barcelona 1991.
-
- **PIERA i SANCERNI, Joan:** Memòria tècnica de la intervenció arqueològica al Carrer Fonollar, 13 (Barcelona), Codi 81/98. Inèdit. Servei d'Arqueologia. Generalitat de Catalunya. 1998.

9. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE: 101
JACIMENT: Plaça de la Llana 8-10, Corders 1	Codi MUHBA: 031/08	Cronologia: S.XX	
DEFINICIÓ :	Paviment actual del carrer.		
DESCRIPCIÓ :	Lloses de 40x60 cm. Cota inicial: 6,80 m.s.n.m.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a	102, 103	Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE: 102	
JACIMENT: Plaça de la Llana 8-10, Corders 1	Codi MUHBA: 031/08	Cronologia: S.XX		
DEFINICIÓ :	Preparació del paviment actual del carrer. Cota inicial: 6,70 m.s.n.m.			
DESCRIPCIÓ :	Preparació del formigó.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	103	Es cobert per	101
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE: 103	
JACIMENT: Plaça de la Llana 8-10, Corders 1		Codi MUHBA: 031/08	Cronologia: S.XX	
DEFINICIÓ :	Estrat			
DESCRIPCIÓ :	Estrat format per sauló estèril (argiles i material constructiu). Cota inicial: 6,40 m.s.n.m. Cota final: 6,00 m.s.n.m.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	101, 102
	Talla a	.	Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

ANNEX

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

Foto 1. Rasa de la Plaça de la Llana i c/ Corders

Foto 2. Un tram de la rasa ja obert

Foto 3. Detall del final de la rasa excavada.

DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA

